

Szerzőink figyelmébe

A *Keresztény Magvető* szerkesztősége tisztelettel kéri Szerzőit a kéziratok publikálásra való előkészítése során az alábbiak tekintetbe vételére:

2013-tól kezdődően a tanulmányokhoz rövid, 10–20 sornyi idegen nyelvű kivonatokat (absztraktokat) is kérünk a szerzőktől. Ajánlott nyelv: angol. Kérjük szerzőinket, hogy rövid (10 sornál nem terjedelmesebb) magyar nyelvű szakmai összefoglalót készítsenek (szak, tudományos fokozat, kutatási terület, jelentősebb publikációk stb.).

Elvárások a folyóiratunkhoz beküldendő tanulmány-kéziratok megformálásával kapcsolatban:

– Szerkesztőségünk kizárólag digitális (számítógépbe bevitt) kéziratokat fogad el. A magyar nyelvű kéziratokat csak megfelelő magyar ékezetes formában fogadjuk. (Figyelem! A beküldendő kéziratok állományneve [fájlneve] ne tartalmazzon magyar ékezetes betűket!)

– A kéziratok ajánlott betűmérete 12 pont, betűtípusa: Times New Roman. Sortávolság: egyes. Szükségtelen a címet, alcímet vagy szövegközi alcímeket nagyobb betűmérettel kiemelni. Szükségtelen tabulátorral vagy egyszerű szóközzel jelölni a bekezdéseket.

– Kérjük, a bekezdések előtt és után ne alkalmazzanak bekezdés-attributumként megadott térközöket. Az alcímek előtti (és utáni) térközöket mindig egy-egy üres sor jelölje.

– Amennyiben a kézirat a magyar ábécétől eltérő karaktereket is tartalmaz (görögöt, hébert, cirillt, románt stb.), a szerkesztő számára nagy segítség, ha a szerző a tanulmány elején erre figyelmeztető mondatot ír.

(szerző, fordító, cím, alcím)

– A *Keresztény Magvető* tanulmányainak szerzőjét/szerzőit a címfelületben, a főcím fölött nevezzük meg, a fordító, összeállító, közlétező nevét a tanulmány végén tüntetjük fel.

– Ajánljuk szerzőinknek a rövid főcím-adást. Inkább legyen a tanulmány-szövegnek hosszabb, pontosító alcíme!

(főszöveg, szövegközi alcímek)

– Szerkesztőségünk előnyben részesíti a szabatos, összefüggő, a magyar beszéd természetes logikáját visszaadó szövegezést. Ezért csak kivételes és jól indo-

kolható esetben teszünk közzé vázlatszerű, felsorolásszerű, pontokba szedett szövegeket. Kivételt képeznek ez alól a táblázatok vagy más adatsorok.

– Folyóiratunkban kerüljük a szövegközi alcímek és bekezdések túlbonyolító vagy fontoskodó számozását! Csak nagyon indokolt esetben fogadjuk el a számozást. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot annak eldöntésére, hogy a szövegbelseji számozás múlhatatlanul szükséges-e.

– A *Keresztény Magvető*-tanulmányok főszövegében egyetlen kiemelési módot alkalmazunk: a *kurzív* (dőlt betűs, italic) kiemelést. **Kövér** (bold) karaktereket kizárólag a szövegközi alcímeknél alkalmazunk. Az aláhúzást teljesen mellőzzük.

– Az idézetek megjelenítésére kizárólag az idézőjelet („–”) használjuk – a *kurzív* kiemelést nem! Az idézetben belüli idézetet » (kezdő) és « (záró) idézőjellel határoljuk. Címeket nem teszünk idézőjelbe, hanem *kurzív*val emeljük ki.

(táblázatok, grafikonok)

– Amennyiben a tanulmány több táblázatot vagy grafikont tartalmaz, ajánlatos azokat számozni. Például: 1. ábra; vagy b. táblázat. Hasznos ugyanakkor a számozás után a táblázat, grafikon, egyéb ábra pontos, de nem túlbeszélt címét is feltüntetni. Például: 4. *ábra*: Az iskolai vallásóra dinamikája

(jegyzetek, könyvészet, ajánlott irodalom)

– A *Keresztény Magvető*ben a lábjegyzetelést (lapalji jegyzeteket) alkalmazzuk. Kérjük szerzőinket, hogy a Word szövegszerkesztő programok [beszúrás-hivatkozás-lábjegyzet] menüjében felkínált módon formálják meg a jegyzeteket és a rájuk való hivatkozást.

– A lábjegyzetekben gyakran előforduló bibliográfiai hivatkozásoknál az ún. egyszerűsített bibliográfiai leírást részesítjük előnyben. Ennek kötelezően tartalmaznia kell öt elemet: a hivatkozott mű 1. szerzőjét, 2. címét, 3. kiadásának helyét, 4. kiadásának évét és 5. a kiadó nevét. Ezekon felül természetesen a hivatkozásban szereplő oldalszámo(ka)t is fel lehet tüntetni.

– Az egyszerűsített bibliográfiai hivatkozás megformálása: szerző családneve (*nem* csupa nagybetűvel és *nem* kiskapitálissal) [vessző] a szerző keresztnéve vagy betűjeles rövidítése (magyar szerzők esetében értelem-szerűen *nem* kell vesszővel elválasztani a neveket) [kettőspont] a mű címe *kurzív betűkkel* [pont] ha a hivatkozott mű *nem* az első kiadás a kiadás száma [pont] többkötetes mű esetén a hivatkozott kötet száma [pont] kiadás helyének neve (vagy helyeinek neve nagy kötőjellel elválasztva) [vessző] kiadás éve [vessző] kiadó(k) neve. Fiktív példával:

Lebreton, Maurice: *Történelmi alternatívák*. 2. kiad. 2. köt. Budapest, 1997, HistOral Kiadó. 34–39.

Többszerzős művek esetén a nevek közé gondolatjelet teszünk. A neveket abban a sorrendben adjuk meg, ahogy a könyv címlapján szerepelnek:

Rómer Flóris – Ipolyi Arnold – Frankói Vilmos: *Egyház, műveltség, történetírás*. Budapest, 1981, Gondolat.

Amennyiben háromnál több szerzője van egy kötetnek, akkor csak az első szerző nevét tüntetjük fel, majd utána az *et al./és mások* formát használjuk.

Dömötör Tekla et al.: *A magyar folklór*. Budapest, 1979, Tankönyvkiadó.

Gyűjteményes kötetek szerkesztőjének tekintetében úgy járunk el, hogy a név után feltüntetjük a szerkesztő, szerkesztette szavak rövidített formáját:

Lisztóczy László szerk.: *Isten kezében. Romániai magyar költők istenes versei*. Sepsiszentgyörgy, 1992, Castrum Könyvkiadó.

Ha a kötetnek se szerzője, se szerkesztője nincs feltüntetve a kiadványon, akkor a bibliográfiai leírást a címmel kezdjük:

Szent Biblia. Azaz Istennek Ó és Új Testamentomában foglaltatott egész Szent Írás. Ford. Károli Gáspár. Budapest, 1994, Magyar Bibliatársulat.

Amennyiben egy gyűjteményes tanulmánykötetből egyetlen tanulmányra hivatkozunk, használjuk az „In” utalást! Ilyenkor első helyen a hivatkozott tanulmány szerzője, címe áll (azonban ez esetben a mű címe nem kurziválva jelenik meg), majd az „In” jelzést követően a gyűjteményes kötet szerkesztőjének/-inek neve, a kötet címe (itt kurziválva) stb.

Hajnal István: A kis nemzetek történetírásának munkaközösségéről. In Ring Éva (szerk.): *Helyünk Európában. Nézetek és koncepciók a 20. századi Magyarországon*. 1. köt. Budapest, 1986, Magvető, 624–645.

A sorozatcímet mindig a bibliográfiai leírás végén, ferde vagy kerek zárójelben közöljük, a sorozatcím után nem szükséges pontot tenni. Ha sorozatszám

is van a könyvnek, akkor a szám után teszünk pontot. A sorozat neve és a sorozatszám közé [vessző] teszünk:

Gaal György: *A „Szép, Jó és Igaz” Magvetője. Százötven év az egyház és művelődés szolgálatában.* Kolozsvár, 2011, Erdélyi Unitárius Egyház (Keresztény Magvető Füzetek, 47.)

Amennyiben a bibliográfiai leírásban a kötetben közreműködőket is fel akarjuk tüntetni, a vonatkozó adatokat a cím után helyezzük el:

Walter Brueggemann: *Az Ószövetség teológiája. Tanúságtétel, vita, pártfogás.* Ford. Tunyogi Lehel. Kolozsvár, 2012, Exit Kiadó.

Amennyiben a hivatkozott tanulmány időszaki kiadványban (szakperiodikumban) jelent meg, a kiadás földrajzi helye és a kiadó neve helyett természetesen a folyóirat neve szerepel, emellett a megjelenési év (évfolyam), (lapszám), oldalszám. Például:

Káldos János: Enyedi György prédikációja 1594 nyarán. *Keresztény Magvető*, 114. évf. (2008). 477–482.

vagy

Káldos János: Enyedi György prédikációja 1594 nyarán. *Keresztény Magvető*, 2008/4. 477–482.

– A lábjegyzetekben elhelyezett bibliográfiai hivatkozásokat próbáljuk minél egyszerűbben megformázni. Használjuk ezért az i. m. (idézett mű), uő (ugyanő), uo. (ugyanott), vő. (vesd össze) rövidítéseket – egyetlen esetben sem kurzívval! A bibliográfiai hivatkozást azonban mondatnak tekintjük, ezért minden lábjegyzet, minden jegyzetként szereplő bibliográfiai hivatkozás nagybetűvel kezdődik és ponttal végződik. Például:

Pethő Sándor: *Világostól Trianonig. A mai Magyarország kialakulásának története.* Budapest, 1925. Enciklopédia. 67–69.

Uo. 107.

– A bibliográfiai felsorolást a szerzők családnevének betűrendjében kérjük! Ha egy forrásműnek nincs biztosan megnevezhető szerzője, akkor a mű címének kezdőbetűje szerint soroljuk be a könyvészeti mutatóba.